

Τό Κοριτσάκι
Μετά Σπίρτα

156

ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

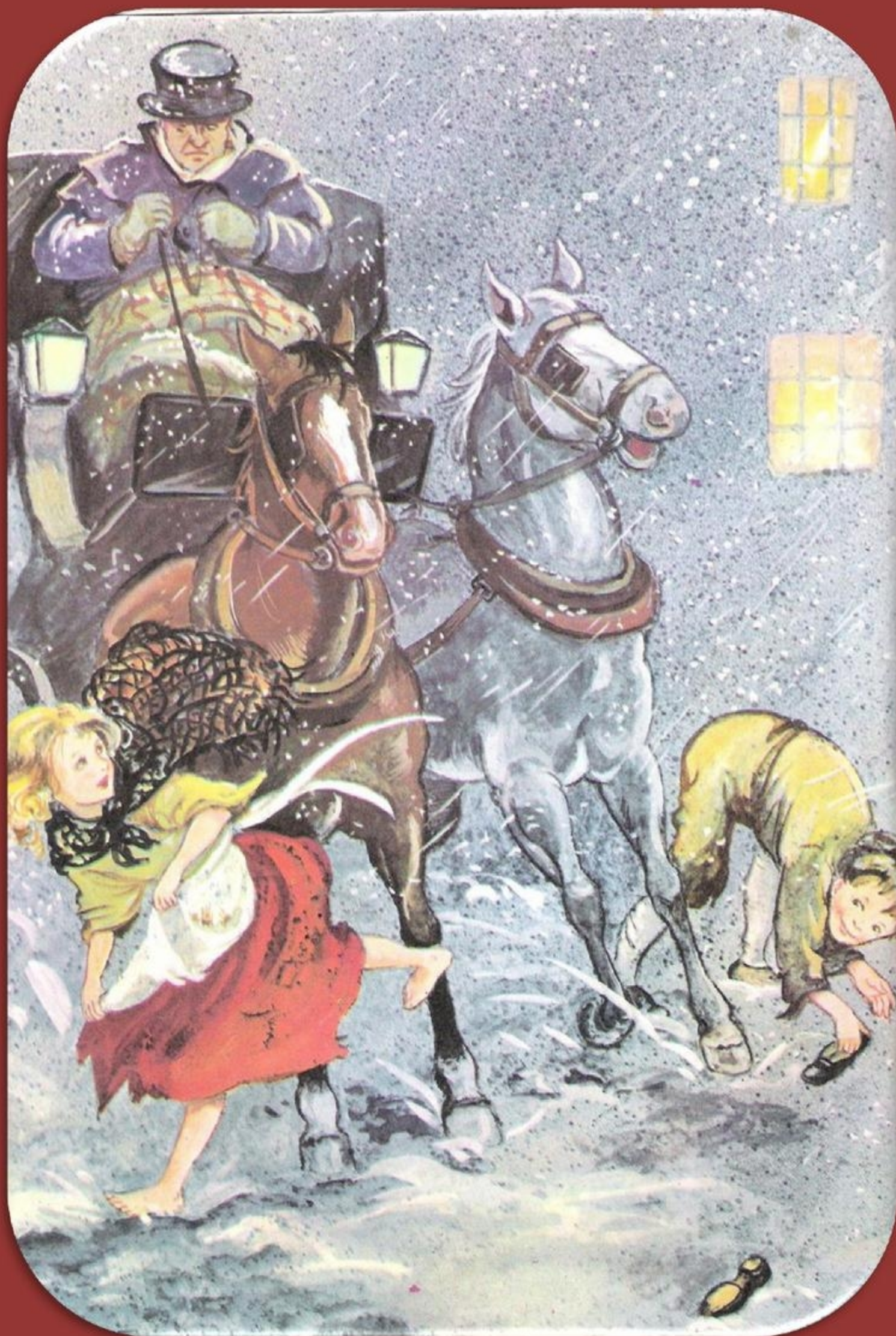
ΧΑΝΣ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΑΝΤΕΡΣΕΝ

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ

ΜΕ ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Τί κρύο πού έκανε!

Έπεφτε χιόνι και κόντευε νά νυχτώση. Ήταν ή τελευταία βραδιά του χρόνου, ή παραμονή τής πρωτοχρονιάς.

Μέσα σ' εκείνο τό κρύο και σ' εκείνο τό σκοτάδι, ένα φτωχό κοριτσάκι περπατούσε στό δρόμο, χωρίς νά φοράη τίποτα στό κεφάλι του, ούτε στά πόδια του.

Ή αλήθεια είναι πώς, όταν βγήκε από τό σπίτι της, φορούσε παντοϋφλες, αλλά δέν τής κράτησαν πολύ: ήσαν κάτι μεγάλες παντοϋφλες, πού τις είχε λιώσει ή μητέρα της, τόσο μεγάλες ώστε ή μικρή τις έχασε, καθώς έτρεξε νά περάση τό δρόμο, ανάμεσα σέ δυό άμάξια πού λίγο έλειψε νά τήν χτυπήσουν. Τή μιά τήν έχασε.

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Τὴν ἄλλη τὴν βρῆκε ἓνα παιδί τοῦ δρόμου καὶ τὴν πῆρε μαζί του, γιὰ νὰ τὴν δώσῃ στὴν ἀδερφοῦλα του, νὰ τὴν κάνη κούνια γιὰ τὴν κούκλα της.

Τὸ κοριτσάκι βάδιζε ξυπόλυτο καὶ τὰ πόδια του εἶχανε μελανιάσει ἀπὸ τὸ κρύο. Μέσα στὴν τσέπη τῆς κουρελιασμένης ποδιᾶς της εἶχε ἓνα σωρὸ σπέρτα καὶ κρατοῦσε στὸ χέρι της κι ἄλλα κουτιά γεμάτα, γιὰτὶ αὐτὴ τὴ δουλιὰ ἔκανε: πουλοῦσε κουτιά μὲ σπέρτα στοὺς δρόμους.

Ἄλλ' ἐκείνη τὴν ἡμέρα δὲν εἶχε πουλήσει οὔτε ἓνα κουτί, γιὰτὶ οἱ ἄνθρωποι ἔτρεχαν νὰ προφυλαχτοῦν ἀπὸ τὸ κρύο κι ἀπὸ τὸ χιόνι καὶ κανεὶς δὲν στεκότανε γιὰ ν' ἀγοράσῃ σπέρτα. Δὲν εἶχε πουλήσει οὔτε ἓνα κουτί καὶ δὲν εἶχε οὔτε μιὰ δεκάρα στὴν τσέπη της.

Τὸ κοριτσάκι πεινοῦσε καὶ κρύωνε κι ἦταν ἀδύνατο κι ἔτρεμε ὀλόκληρο.

Ἦ καημένη ἡ μικρούλα!

Οἱ νιφάδες τοῦ χιονιοῦ ἔπεφταν στὰ ξανθὰ της μαλλιά, ποὺ σχημάτιζαν μποῦκλες γύρω ἀπὸ τὸ λαιμὸ της. Ἄλλ' αὐτὴ δὲν σκεφτότανε τίς μποῦκλες τῶν μαλλιῶν της.

Τὰ φῶτα ἔκαναν νὰ λάμπουν τὰ τζάμια τῶν παραθυριῶν κι ἔφτανε ὡς τὸ δρόμο ἢ μυρωδιὰ ἀπὸ τὰ πουλερικά ποὺ ψήνανε στίς κουζίνες. Ἦτανε παραμονὴ τῆς πρωτοχρονιάς: αὐτὸ σκεφτότανε τὸ κοριτσάκι.

Κάθησε, κουλουριασμένη, σὲ μιὰ γωνία, ἀνάμεσα σὲ δυὸ σπίτια.

Τὸ κρύο τὴν ἔκανε νὰ παγῶνῃ ὅλο καὶ πιὸ πολὺ, ἀλλὰ δὲν τολμοῦσε νὰ γυρίσῃ σπίτι της: δὰ πῆγαινε τὰ κουτιά μὲ τὰ σπέρτα κι οὔτε μιὰ δεκάρα. Ὁ πατέρας της δὰ τὴν ἔδερνε κι ἄλλωστε, μήπως καὶ μέσα στὸ σπίτι της δὲν ἔκανε τόσο κρύο;

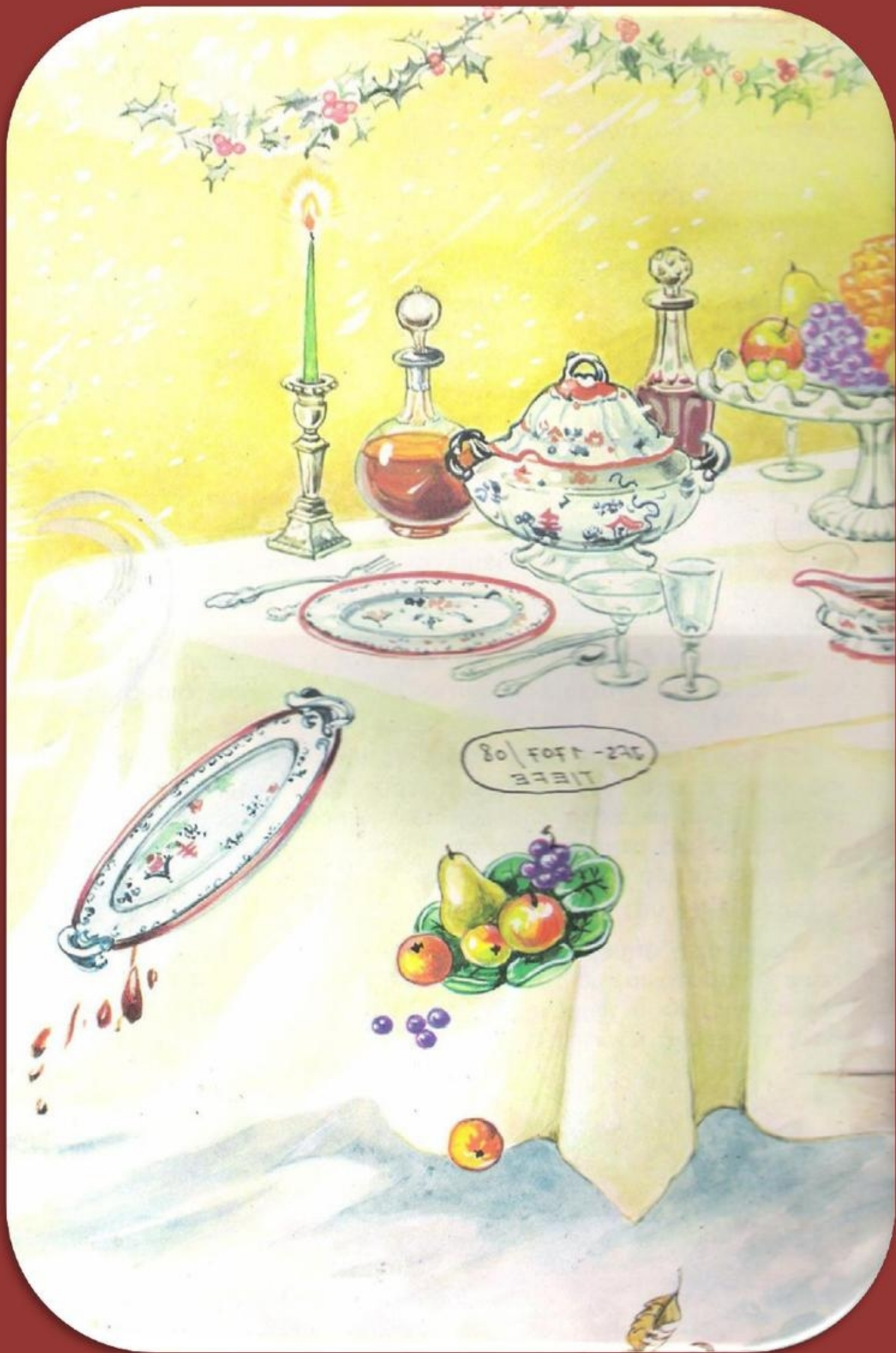
Ἦμεναν ψηλά, σὲ μιὰ σοφίτα κι ὁ ἄνεμος φυσοῦσε ἀνάμεσα ἀπὸ τίς τρύπες τῆς σκεπῆς, μ' ὅλο ποὺ τίς πιὸ μεγάλες τίς εἶχανε βουλώσει μὲ ἄχυρο καὶ μὲ κουρέλια.

Τὰ καημένα τὰ χεράκια της δὲν τάνιωθε πιά ἀπὸ τὸ πολὺ τὸ κρύο.

Ἦνα σπέρτο δὰ τὰ ζέσταινε λιγάκι. Ἦαν τολμοῦσε νὰ

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

βγάλη ένα, μονάχα ένα από τὸ κουτί καὶ νὰ τ' ανάψη νὰ ζεστάνη τὰ δάχτυλά της;

Τράβηξε ένα: κρίτς! Πῶς ἔλαμψε! Πῶς ἀναψε! ἦτανε μιὰ φλογίτσα καθαρὴ καὶ ζεστὴ κι ἔμοιαζε μὲ κεράκι, καθὼς τὴν σκέπασε μὲ τὶς χουφτεσ της.

Τί παράξενο φῶς!

Ἐμοιαζε τώρα μ' ἓνα κοριτσάκι, ποὺ ἦτανε καδισμένο μπροστὰ σὲ μιὰ μεγάλη σιδερένια σόμπα, ποὺ τὸ σκέπασμά της ἦτανε γυαλιστερό. Ἡ φωτιά ἔκαιγε ἐκεῖ μέσα τόσο ὑπέροχα καὶ ζέσταινε τόσο καλά!

Ἄλλὰ τί ἔγινε;

Τὸ κοριτσάκι ἀπλωσε τὰ ποδαράκια του γιὰ νὰ τὰ ζεστάνη κι αὐτά. Ἡ φλόγα ὅπως ἔσβησε, ἡ σόμπα ἐξαφανίστηκε.

Ἡ μικρούλα ἦτανε καδισμένη στὴ γωνία της, ἀνάμεσα στὰ δυὸ σπίτια, καὶ κρατοῦσε στὸ χέρι της ἓνα σπέρτο καμένο.

Ἄναψε καὶ δεῦτερο σπέρτο καί, καθὼς ἡ λάμψη του ἔπεσε πάνω στὸν τοῖχο τοῦ σπιτιοῦ, ὁ τοῖχος ἔγινε διάφανος σὰν ἀτμός.

Τὸ κοριτσάκι μποροῦσε τώρα νὰ ἰδῆ ἓνα μεγάλο δωμάτιο, ὅπου ἦτανε στρωμένο ἓνα τραπέζι, μὲ κάτασπρο τραπεζομάντηλο, μὲ πιάτα ἀπὸ πορσελάνη ποὺ ἀστραφτοκοποῦσαν καὶ μὲ μιὰ μεγάλη πιατέλα, ὅπου μιὰ χήνα ψητὴ ἀχνίζε καὶ σκόρπιζε μιὰ ὀρεχτικὴ εὐωδιά.

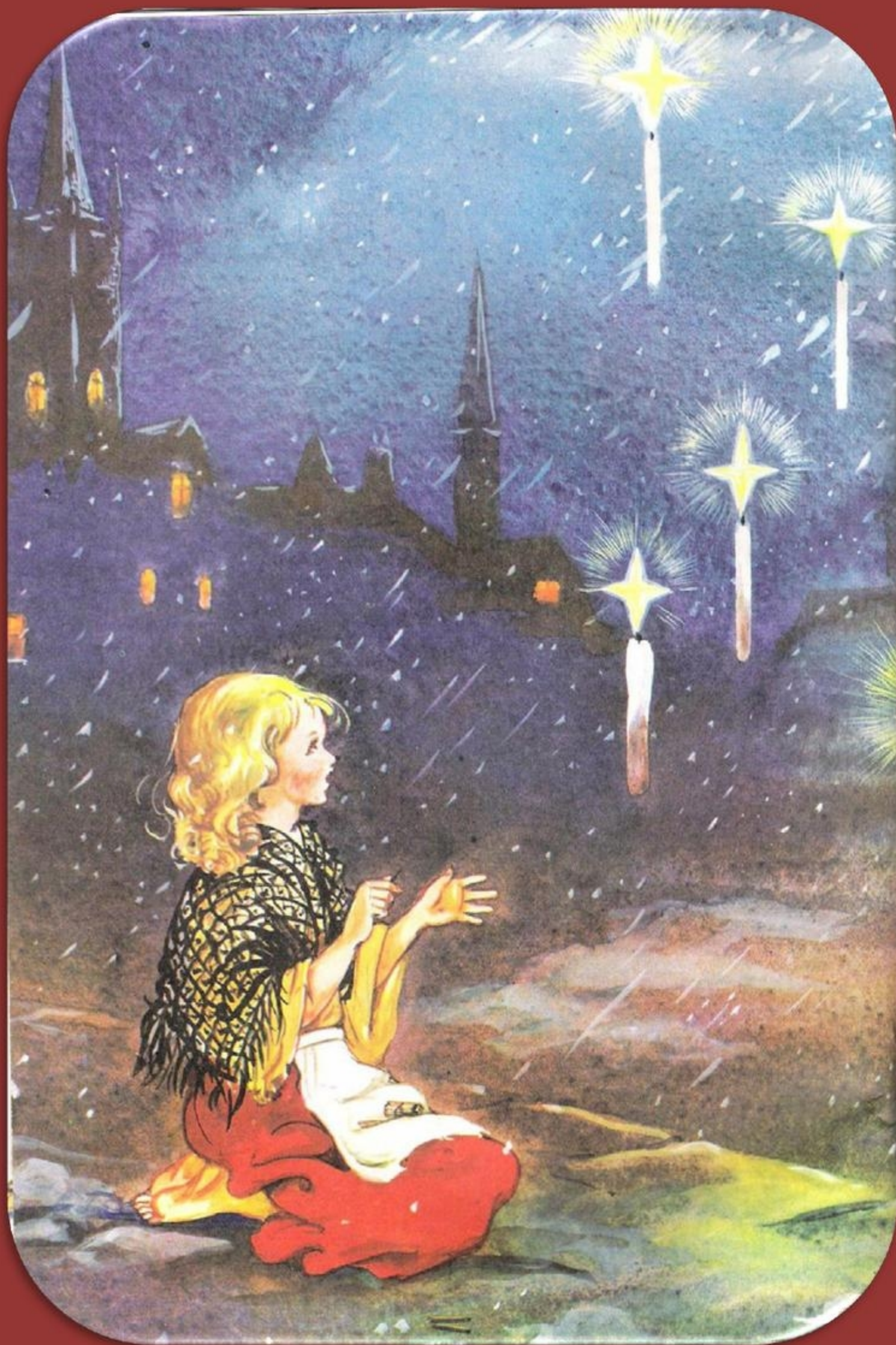
Τί ἐκπληξη! Τί εὐτυχία!

Ξαφνικά, ἡ ψημένη χήνα πήδησε ἀπὸ τὴν πιατέλα καὶ κύλησε στὸ πάτωμα, μὲ τὸ πηρούνι καὶ τὸ μαχαίρι καρφωμένα ἀπάνω της. Κι ἡ ψημένη χήνα κύλησε ὡς ἐκεῖ ποὺ καθότανε τὸ φτωχὸ κοριτσάκι.

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Ἄλλά τὸ σπέρτο ἔσθησε καί, μπροστὰ στὸ φτωχὸ τὸ κοριτσάκι, ἦτανε πάλι ὁ χοντρός καὶ κρύος τοῖχος τῶν σπιτιῶν.

Ἄναψε ἀμέσως καὶ τρίτο σπέρτο.

Καὶ τότε τὸ φτωχὸ τὸ κοριτσάκι εἶδε πὼς καθότανε κάτω ἀπὸ ἓνα ὑπέροχο Χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Ἦτανε πιὸ μεγάλο καὶ πιὸ πλούσια στολισμένο, ἀπὸ κεῖνο ποὺ εἶχε ἰδῆ, τὰ περασμένα Χριστούγεννα, μέσα ἀπὸ τὴ τζαμένια πόρτα, στὸ μέγαρο τοῦ πλούσιου ἐμπόρου.

Χίλια κεράκια ἦσαν ἀναμένα πάνω στὰ πράσινα κλαδιά του καὶ κάτι πολύχρωμες εἰκόνες, σὰν ἐκεῖνες ποὺ στολίζουν τὶς βιτρίνες τῶν μαγαζιῶν, θαρρεῖς καὶ τῆς χαμογελοῦσαν.

Τὸ φτωχὸ κοριτσάκι σήκωσε τὰ δυὸ του χεράκια.

Τὸ σπέρτο ἔσθησε.

Ὅλα τὰ κεράκια τοῦ Χριστουγεννιάτικου δέντρου ἀνέβαιναν, ἀνέβαιναν καὶ τότε εἶδε πὼς δὲν ἦσαν κεράκια, ἀλλ' ἀστέρια.

Ἐνα ἀπ' αὐτὰ τ' ἀστέρια ἔπεσε καὶ χάραξε μιὰ φωτεινὴ γραμμὴ στὸν οὐρανό.

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα

— Κάποιος πεδαίνει, μουρμούρισε τὸ κοριτσάκι.

Γιατί ἡ γριά γιαγιά του, πού μόνο ἐκείνη ἦτανε καλή γι' αὐτό, ἀλλά δὲ ζοῦσε πιά, ἔλεγε συχνά:

—“Ὅταν πέφτει ἓνα ἀστέρι, μιὰ ψυχούλα ἀνεβαίνει στοῦ Θεοῦ.

Τὸ φτωχὸ κοριτσάκι ἀναψε ἄλλο σπέρτο. Μέσα στὴ λάμψη του, παρουσιάστηκε ἡ γιαγιά της πού τῆς χαμογελοῦσε.

— Γιαγιά, φώναξε ἡ μικρούλα, πάρε με μαζί σου. “Ὅταν δὰ σβήσῃ τὸ σπέρτο, ξαίρω πὼς δὲν δάσαι πιά ἐδῶ. Θὰ χαθῆς, ὅπως χάθηκαν ἡ ἀναμένη σόμπα, ἡ ψημένη χήνα καὶ τὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Πῆρε τὸ κοριτσάκι στὴν ἀγκαλιά της ἡ γιαγιά καὶ πέταξαν κι οἱ δυὸ χαρούμενες, μέσα σ' ἐκείνη τὴ λάμψη. Δὲν ὑπῆρχε πιά οὔτε κρύο, οὔτε πείνα, οὔτε ἀγωνία. Ἦσαν κοντὰ στοῦ Θεοῦ!

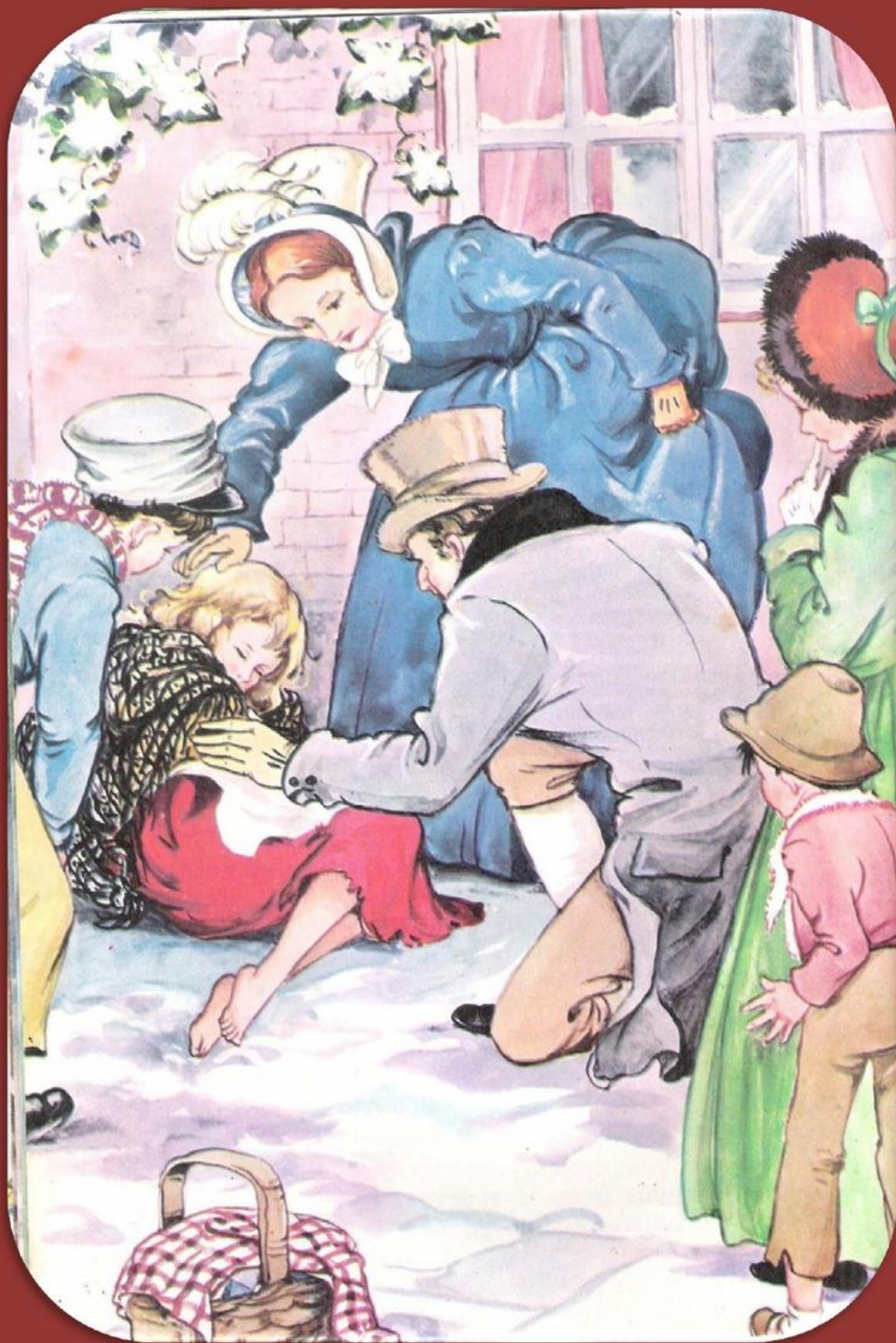
Ἄλλὰ σὲ κείνη τὴ γωνία, ἀνάμεσα στὰ δυὸ σπίτια, ἦτανε καδισμένο ἓνα κοριτσάκι μὲ μάγουλα κατακόκκινα, μ' ἓνα χαμόγελο στὰ χεῖλη..., ἓνα κοριτσάκι πεδαμένο, πεδαμένο ἀπὸ τὸ κρύο, τὸ τελευταῖο βράδυ τῆς χρονιάς.

Ἡ Πρωτοχρονιά ξημέρωσε πάνω σ' ἐκεῖνο τὸ πεδαμένο κοριτσάκι, πού ἦτανε καδισμένο ἐκεῖ, μ' ὅλα τὰ σπέρτα ἀναμένα.

— Θέλησε νὰ ζεσταθῆ! εἶπε κάποιος.

Ὅλος ὁ κόσμος ὅμως ἀγνοοῦσε τὰ ὁμορφα πράγματα πού εἶχε ἰδῆ, ἀγνοοῦσε μέσα σὲ τί μεγαλεῖο εἶχε μπη, μαζί μὲ τὴ γιαγιά του, στὸν Καινούργιο χρόνο!

Το κοριτσάκι με τα σπύρτα

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΑΓΚΥΡΑ
ΔΗΜ. ΑΠ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Α.Β.Ε.Ε.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 18, ΑΘΗΝΑΙ Τ. 101, ΤΗΛ. 5223694

Το κοριτσάκι με τα σπέρτα